

Plaster-Regular.otf

Plaster

nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a ustanovil sa modlit k Bohu. Raz okolo ďretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádzal k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitbu a tvoje almužnú vystupili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvech sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyleadol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do výtrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúšťané za štvrti rohy na zem. Boli u nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Milujúci činom, Pane, véd som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očiseil, ty nenažívaj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba uzatvára do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastal pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a doputovali sa na Šimonov dom. Zavolali a páčili sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadaj ďa traja muži. Ustaň teda, zíd dolu a bez vŕhania chod’ s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stočník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svetec, dosťal pokyn od sväteho anjela aby si ďa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustaň a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. U ďalší deň prišiel do Cézarej. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nobám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vysiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Už viete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnúť s eudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškurneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A páčim sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Nú ďa štvri dni práve v ďúto hodinu, čo som sa o ďretej hodine popoludní modlit vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je uslышанá a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po ňe a ďa si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Raocaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Už viete, čo sa počnúce od Galilej po krst, ktorý hľadal Ján, dielo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Bazarec Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svetkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho ďreťeho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale svetkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvejhosťi jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudeu živých i mŕtvyh. Jemu vydávajú všetci proroci svetec, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počnúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svätého ujali aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Utedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení ďa, čo dosťali

Ducha Svätcého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.
